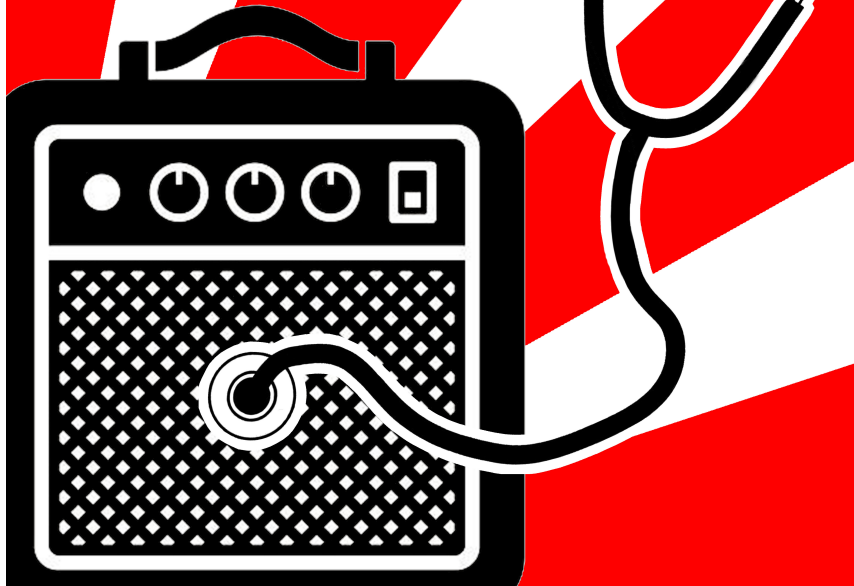

ELEKTRONISK TIDSKRIFT
FÖR KONFERENSEN
MUSIK & SAMHÄLLE

M&S
STE

NR. 6 : 2019

M&STE: elektronisk tidskrift för konferensen Musik & samhälle Nr 6, 2019

ISSN: 2002-4622

Redaktion: Mikael Askander och Johan A. Lundin

Kontakt: Mikael.Askander@kultur.lu.se och Johan.Lundin@mau.se

Hemsida: <https://www.kultur.lu.se/forskning/konferenser/musik-och-samhalle/>

Omslag: Julius Lundin

"Musik & samhälle" finns också på Facebook: <https://www.facebook.com/Musik-och-samh%C3%A4lle-1529924297269488/?fref=ts>

Konferensen Musik och samhälle är ett samarbete mellan ABF och Lunds universitet, Institutionen för kulturvetenskaper.

Innehåll

Redaktörerna har ordet..... 4

Staffan Udd

Med oboe och harpa på Snäckberget.....5

Eva Kjellander Hellqvist

Spellistan som husapotek.....14

Niklas Böhme

Musik och funktionshinder.....20

Kristina Ziegert, Lars Kristén, Bodil Klingvall och Elenita Forsberg

Dansen gör skillnad – “Jag kan trots sjukdomen Parkinson”.....27

Författarpresentationer.....36

Redaktörerna har ordet

Så är det på plats: nya numret av *M&STE*. Denna gång ägnas hela utrymmet åt det livsviktiga temat musik och hälsa, något som också var huvudtemat för konferensen *Musik och samhälle – Musik och hälsa*, i oktober 2018.

Föreliggande nummer inleds med en artikel om äldreboendet Snäckberget i Torshälla i Eskilstuna kommun. Staffan Udd från Kultur- och Utbildningsförvaltningen vid Region Sörmland ger här sin bild av musikens betydelse för demenssjuka och andra äldre. Särskilt fokuseras musik som framförs live.

Därpå följer Eva Kjellander Hellqvists artikel om spellistor och dess hälsobringande potential. Hon ställer frågan om vi kan prata om spellistan som ett slags husapotek. Här avses inte enbart spellistor på streamingtjänster utan också sammanställningar av låtar på till exempel CD eller kassetband ("blandband"). Gör vi speciella spellistor för speciella tillfällen/tider?

Vi återpublicerar sedan en i sammanhanget intressant och än idag relevant artikel, nämligen Niklas Böhmes bidrag "Musik och funktionshinder", som ursprungligen ingick i *Intro: en antologi om Musik och samhälle*, (red. Johan A. Lundin, Kira: Malmö 2012). Böhme resonerar kring sina erfarenheter som aktiv i verksamheter där han genom åren har träffat många människor med funktionshinder och musikintressen.

Slutligen tar Halmstad högskola över numret: forskarna Kristina Ziegert, Lars Kristén, Bodil Klingvall och Elenita Forsberg presenterar sin undersökning om dansandets (positiva) effekter på livet för människor som lider av Parkinsons (och deras närstående).

Vi vill också passa på att uppmana alla som är skrivsugna och på något sätt är passionerat intresserade av musik att kontakta redaktionen med förslag på artiklar. Denna mjuka uppmaning går det också alldeles utmärkt att sprida! Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma text och fatta beslut om eventuell publicering.

För att inte missa information om *M&STE* och om konferensen *Musik och samhälle*, följ konferensens sida på facebook ("Musik och samhälle", Facebook-sida). Konferensen är ett samarbete mellan ABF och Lunds universitet, Institutionen för kulturvetenskaper.

September 2019,

Mikael Askander

Johan Lundin

Spellistan som husapotek

Eva Kjellander Hellqvist

Inledning

I romanen *High fidelity* av Nick Hornby sysslar huvudkaraktären oavbrutet med att göra spellistor som han använder för att hantera sitt liv. Rob, som han heter, äger en vinylaffär och där för han ständiga diskussioner med karaktärerna Barry och Dick om vad som är bra eller dålig musik, och hur musiken påverkar dem. De gör listor för när de är arga eller glada, men också för sådana saker som måndagsmorgnar. Rob säger i ett utfall av djup frustration: "Jag borde be om fembästa-listor över låtar som inte får en att känna någonting alls" (Hornby 1997:45). Är detta överhuvudtaget möjligt? Finns det musik som inte får en att känna något alls? Likgiltighet är ju också det en känsla liksom glädje är. Vad menar Rob egentligen när han talar om låtar som inte får honom att känna något alls? Kan vi tala om låtar som vi inte har någon som helst relation till som låtar som inte får oss att känna något? Är det de låtarna som vi för oss själva benämner som skvalmusik? I följande text kommer jag att resonera om hur musik påverkar oss i vardagen, och visa hur några personer använder musiken för att hantera sina olika känslomässiga tillstånd.

Musik påverkar oss på olika sätt och vi är mer eller mindre medvetna om *hur* den påverkar, och hur vi själva gör för att utnyttja dess fulla kapacitet. Många människor vittnar om att musik har stor betydelse för dem. De använder sig av musik för att hantera sina liv helt enkelt och musiken sorteras utifrån både känslomässiga och praktiska aspekter. Olika spellistor sätts samman för olika tillfällen och det kan vara allt från förfestlistor, städlistor, och avslappningslistor till träningslistor och köra bil-listor. Det är också möjligt att använda listor som en sorts känslomässig dagbok där musik vid ett givet tillfälle återspeglar hur personen mådde just då. Alla listorna har sina speciella funktioner. Syftet med denna text är att diskutera huruvida vi kan prata om spellistan som ett slags husapotek. Med spellista avses både spellistor på exempelvis Spotify och spellistor sammanställda på till exempel CD eller kassettband. I förlängningen avses även skivsamlingen då man aktivt kan välja vilka skivor eller låtar som ska spelas vid ett givet tillfälle. Frågorna som ligger till grund för undersökningen är:

- Finns det speciella låtar/artister som det lyssnas på vid särskilda tillfällen? Till exempel när man är sjuk, glad, ledsen eller trött.
- Lyssnar man på glad eller ledsen musik när man är nedstämd?
- Kan vi tala om spellistan som ett husapotek?

Dessa frågor ställdes dels i Facebookgruppen *Vi som älskar vinylskivor* och dels i mitt eget flöde som en post på min Facebooksida. Sammanlagt svarade 28 personer på frågorna, fördelade på sju kvinnor och 21 män. Majoriteten av män kan förklaras med att de flesta som svarade tillhörde Vinylskivegruppen och i denna är majoriteten som postar män. Hur könsfördelningen i övrigt ser ut i den gruppen är okänt.

Bakgrund

I min avhandling från 2013, *Jag och mitt fanskap- vad musik kan betyda för människor*, hette ett av mina resultatkapitel *Fanskap som självterapeutisk funktion*. I detta samlades allt som rörde

mina informanterns välbefinnande och hur de som människor påverkades psykiskt och fysiskt av sina favoritband. De vittnade om musikens olika funktioner och talade till exempel om olika aktiviteter kopplade till musik, som att köra bil, städa och diska och uttalanden som "Jag tog bilen till Köpenhamn [...] Man kopplar bort allting för en dag och liksom bara kopplar bort allting. Nu får allt det andra vila och jag gör detta bara för mig för det betyder jättemycket för mig." (s. 163) och " Morsan städade till *River deep mountain high*. Den hade hon alltid på när hon städade, den djäkla skivan. På högsta volym." (s. 71) visar på hur man tar hjälp av musik för att genomföra vardagliga aktiviteter. De talade också om hur musiken hjälpte dem att reglera måendet. Här sa de saker som: "Efter ett tag... nån timme... måste höra Lasse Stefanz. Det är precis som när man ska äta något och det här andra äta inte har någon substans. Det var bara mat." (s.50), "[...] jag inte kunde leva, inte andas utan den här musiken" (s. 168) och " Jag använder Quos musik till att bli glad, naturligtvis inspirerar den mig och jag har oftast kul när jag lyssnar på Quo. Jag *måste* ha en dos Quo varje dag bara för att det är så *bra*" (s.168). Sammantaget handlar detta om att mening kan skapas genom att människan och musiken samspelar. Vi behöver alltså hitta kopplingar till den musik som hjälper oss att hantera vårt dagliga liv och leverne. Even Ruud (2002) skriver att:

Det är emellertid inget som hindrar att vi utvecklar ett lyssningsförhållande till musiken som gör cd-samlingen till ett litet "husapotek". Poängen är att hitta fram till en musik som ger oss ro och avspänning, som avleder från stress och eventuell smärta, musik som bildar utgångspunkt för hopp och positiva tankar (s. 103).

Ruud talar om att hitta den musik som vi vet får oss att må bra. Avhandlingens informanter har hittat den musik som hjälper dem att reglera sitt mående, men också genom att tala om det fått syn på att de faktiskt gör det. Hur ser detta då ut hos andra personer än de undersökta fansen?

Musik som husapotek

I det följande presenteras svaren från Facebookundersökningen där de olika uttalandena sorterades in i olika kategorier, som därefter tematiserades utifrån fyra rubriker: *Känslorna styr valet av musik*, *Att bekräfta känslor*, *Att slappna av och hämta krafter* och *Vardagsbestyr och musik*. Resultatet kan inte ses som generaliserbart utan snarare som ett litet nedslag i vanliga människors liv. Dock kan vissa påståenden peka mot att det finns tendenser som skulle behövas undersökas på ett djupare plan.

Känslorna styr valet av musik.

Det mest självklara i sammanhanget är att det är känslorna som styr musikvalet som görs. Ruud (2002) menar att "Känslorna är grundläggande för det vi upplever som värdefullt i livet, för vilka upplevelser vi tycker är viktiga för oss" (s. 43). Detta är en viktig utgångspunkt när man väljer vilken musik man ska lyssna på vid ett givet tillfälle. Vad man väljer att lyssna på beror på vilket känslotillstånd man är i. Här följer ett uttalande från en man:

Självklart styr humöret väldigt mycket vilken musik jag lyssnar på. Känner jag mig lite nere så kan Ted Gärdestad få mig på toppenhumör och är jag på gymmet och behöver extra kraft kör jag gärna Amaranthe, Pantera eller nåt annat med drag i.

Här får Gärdestad stå för den lite glada och uppmuntrande musiken medan metalbanden Amaranthe och Pantera, med sin lite råare och snabbare musik, hjälper till att ge extra kraft vid fysisk träning. DeNora (2000) beskriver detta som att musiken fungerar som en katalysator för att ändra känslolägen snabbt (s. 16). Fler personer ger exempel på artister och låtar som passar för olika sinnesstämningar och tillfällen:

Husapotek är absolut en bra beskrivning. Är det soligt och varmt blir det mycket sextioal eftersom det återspeglar en positiv känsla. Nu när vi går mot höst blir det mera lågmält, trösterikt. Beroende på hur vädret ser ut på morgonen så väljer man något efter humör. Regnar det t ex Popul Vuhs filmmusik till Nosferatu. Skiner solen kan det bli Harold Budd/ Brian Enos ambientmusik. Är man låg eller försöker blåsa ut något King Crimson live eller The Who live at Leeds på hög volym (man).

Tydliga exempel där personen vet exakt hur han ska göra för att må så bra som möjligt. Han delar uppfattningen med en kvinna som säger: *"Husapotek? Absolut! Nostalg, då blir det Elisabeth Hermodsson eller " Dikt vid havet " med Turid. Kraft och mod: då blir det till exempel Congregation med Foo Fighters"*. Något som många har gemensamt är att när de vill peppa sig eller helt enkelt få lite mer kraft då är det lite hårdare musikstilar som hårdrock och punk som gäller. En kvinna menar att: *"Rensa huvudet, då får det bli Ramones o dylikt, riktigt högt!"* och en man säger att: *"När allt har gått åt helvete lyssnar jag på "No fun" med Sex Pistols på mördarvolym."* Volymen har alltså stor betydelse för upplevelsen och kan hjälpa till att förstärka en redan från början kraftfull känsla. *"Motörhead funkar alltid när man känner sig lite hängig/nere."* Är ett uttalande som kommer igen flera gånger. *"Motörhead alltid oavsett humör. Men annars musik ut efter humör. Hårdare prylar om man e på pisshumör."* Just ilska är en känsla som upplevs kunna bearbetas med hjälp av musik och en person säger: *"När jag är arg finns det bara ett album: Raw Power med Iggy & Stooges eller Våroffer av Stravinsky! När jag vill koppla av: två med Miles Davis, Kind of blue och In a silent way."* Denna person är en av dem som rör sig i flera olika musikaliska fält, från rock, via konstmusik till jazz. Jazz är det dock flera personer som lyfter in och en man säger att: *"Under perioder av depressioner lyssnar jag mycket på John Coltrane. Det är något läkande i hans sökande som talar till mig."* Personen har hittat en strategi för att hantera sina depressioner och för att identifiera sig med någon annan. Vissa andra har helt andra strategier och har kanske ett favoritband som får representera både lycka och ledsamheter: *"När jag känner mig väldigt nere eller väldigt glad lyssnar jag på Trio me´ Bumba."* Det de alla har gemensamt summeras av en av männen: *"Helt underbart att välja musik efter humör å mående."*

Att bekräfta känslor

Om man är arg verkar man vilja få den känslan bekräftad genom musiken. Musiken är till hjälp för att förstärka den befintliga känslan, men också ett sätt, enligt Ruud (2002) "att leva ut tyngande känslor" (s.43). En informant säger så här:

Ja, skivsamlingen är mitt apotek. Men min personlighet tål inte uppiggande musik om jag känner mig lite "down" - jag behöver lite "misery" då - kanske för att få någon slags bekräftelse om att andra minsann har det lika jävligt eller gärna värre. Är jag förbannad vill jag ha aggressiv musik, inget lugnande (man).

En kvinna säger så här: ” *Helt klart! Att lyssna på ”glad” musik när jag är ledsen gör mig bara arg och ännu mer ledsen!*” Detta vittnar om hur viktigt det är att matcha sitt mående med känslan i musiken. Någon som förstärks när en man svarar så här:

Kent brukar jag lyssna på när jag är ledsen eller känner mig olycklig. Älskar Kent, men deras musik passar väldigt bra när man känner sig lite nere och vill vara nere ett tag.

Personen i fråga använder Kent för att spegla sina egna känslor i musiken och på så vis kan han fullt ut utforska sin nedstämdhet och han tillåter sig därmed att vara ledsen och nere under en period. Det som blir tydligt i alla citaten är att musiken blir en sorts samtalspartner som accepterar lyssnaren oavsett vem han eller hon är och som hjälper denne att få vara ledsen och nedstämd så länge den själv vill. DeNora uttrycker detta som att musikens kraft är något som konstrueras av lyssnaren själv utifrån det sätt som man interagerar med den (s. 41). En som avviker från ovanstående är en kvinna som säger så här: ”*Aldrig musik när jag är ledsen, deppig eller arg och irriterad!*” En tolkning är att hon inte vill fördärva sin relation till musik genom att lyssna på den när hon inte mår bra. Hon vill att musik ska vara något positivt och väljer då att använda den enbart i det syftet. En liknande tolkning kan göras utifrån den person som säger att: ” *Det finns album jag har svårt att lyssna på beroende på något som hände när plattan låg på.*” Musiken blir en påminnelse om en negativ händelse och därför är den för alltid sammankopplad med detta.

Att slappna av och hämta krafter

För många människor är musik framför allt ett verktyg för att slappna av. En utbredd föreställning är att musik sätts på när det ska mysas till lite extra på fredagskvällen och en god middag ska förtäras. Så framställs det ofta i fiktionens värld, i filmer och i teveserier. Det som informanterna här givit uttryck för är att musik kan ersätta andra avslappningsformer. En man säger: ”*Terapi, Mindfulness, koppla av, istället för yoga, rensa skallen... visst är det ett husapotek... jag behöver inget annat*”. En kvinna menar samma sak när hon svarar: ”*Ja, absolut! Jag hämtar styrka och kraft från Thin Lizzy och Gary Moore. Musik är oerhört läkande vill jag påstå!*” På så sätt ser de musik som något utöver själva musiken, en självterapeutisk möjlighet. En annan man tar det ett steg längre när han talar om att använda musik i preventivt syfte:

Jag lyssnar gärna på typ Deep Purple, Uriah Heep o Foghat mer än vanligt när jag har jobbat 2-3 dygn och vill rensa huvudet lite. Motverkar alltså utbrändhet.

Liknande resonemang för en annan person när han kopplar sitt mående med en annan genre än de ovan:

Som stressdödare finns inget som slår Johan Sebastian Bachs Goldbergvariationerna med G. Goulds senare inspelning, vem behöver yoga då det finns Bach?

Genom att aktivt använda musik i ett syfte där de vet att den kan hjälpa dem, skapar de sina egna musikaliska husapotek. De vet vad som får dem att må bra, eller bättre, och de väljer att lyssna på de artister som de behöver för att få nya krafter i vardagen.

Vardagsbestyr och musik

För många är musik bara något som finns i bakgrunden medan det för andra är något som medvetet sätts på vid olika givna tillfällen. Följande är exempel på just detta där en person säger: *"Eftersvettas alltid till Nina Simones sköna stämman efter bastubad. Jag gillar alltmör den typen av rutiner. Åldersrelaterat kanske."* och en annan säger: *"LKJ in dub" när jag städar! Man dammsuger bättre i reggae-takt."* Just städning verkar vara en syssla som blir roligare med musik: *"Alltid Judas Priest när jag städar."* För dessa personer är det speciella artister som är utvalda för de här tillfällena. En kvinna summerar det med: *"Viss musik passar att läsa till, annan att städa till, köra bil till, gråta till osv. Och avreagera sig på jobbet (med hörlurar förstås)."* En annan kvinna uttrycker sig så här: *"Om jag ska cykla snabbt, simma eller göra mig iordning för kuligheter så blir det The Vaccines för hela pengarna!!! Finns inga som peppar på mig så bra som dom grabbarna!"* Vi kan resonera om olika sätt att lyssna på musik. Aktivt lyssnande kan vi tala om i de fall där lyssnaren väljer ut en låt och ägnar hela sin uppmärksamhet till att lyssna på denna. Passivt lyssnande är det lyssnande som vi utsätts för när vi rör oss i samhället och underkastas all den musik vi inte själva valt. Det som alla i denna undersökning har gemensamt är att musiken ackompanjerar något annat och vi kan då tala om det som Åsa Bergman (2009) kallar parallelllyssnande, det vill säga det lyssnande som innebär att musiklyssnande och en annan aktivitet samspelar.

Diskussion

Kan vi alltså tala om spellistan som ett husapotek? Ja absolut menar jag. Vissa informanter pratar om enstaka låtar eller artister som välgörande för kropp och själ medan andra talar om musik mer allmänt som viktig för välbefinnandet. Man kan tala om ett soundtrack till det dagliga livet där allting stimuleras av för varje tillfälle anpassad musik. Vi tar hjälp av musik för att som Ruud skriver i *Varma ögonblick* (2002):

Både i denna och andra undersökningar av musikupplevelsens betydelse för oss blir det tydligt vilken förmåga musiken har att mobilisera krafter i oss, att förändra ett sinnestillstånd och att utlösa handling (s. 34).

Genom att sätta igång den musik som passa ens sinnesstämning gör man aktiva val att själv förändra sitt mående och sitt humör. Som informanterna ovan visat så behöver olika känslor bli bekräftade och det görs genom både artistval, låtval och val av ljudstyrka. Volymen verkar ha stor betydelse och framför allt vid ilska då känslan kan bekräftas rent fysiskt genom att ljudvågorna slår in i kroppen. Musiken känns. DeNora (2000) menar också att det handlar om att:

Music thus provides a virtual reality within which respondents are able to express themselves in a (symbolically) violent matter, for example by choosing "aggressive" or "anti-establishment" music, or by playing music at full volume (s. 56).

Genom detta kan vi utforska och omfamna den typen av känslor som vi kanske inte annars släpper fram. Musiken ger en sorts katarsiseffekt, både genom val av enskilda artister och genom val av vilken volym man väljer att spela musiken på. Musik kan alltså ses som ett slags medicin som används i olika syfte, med allt från avslappning till uppiggande effekt. Detta sorts husapotek skapar förvisso ett beroende, men kanske mer av den hanterbara sorten där möjligheten att utnyttja musikens kraft är mycket stor idag med utgångspunkt i all bärbar teknologi. Det talas om att körsång nu kan fås på recept (Vårdguiden nr 1 2016) så vi kanske i framtiden kan förvänta oss att få utskrivet en dos Deep Purple, en konsertupplevelse eller en timmes aktivt lyssnande.

Litteraturförteckning

- Bergman, Åsa (2009) *Växa upp med musik: ungdomars musikanvändande i skolan och på fritiden*, Diss. Göteborg: Göteborgs universitet, 2009.
- DeNora, Tia (2000) *Music in Everyday Life*. Cambridge: Cambridge Univ. Press Oxford.
- Hornby, Nick (1997) *High fidelity: [en roman om kärlek och musik]*. [Ny utg.] Stockholm: MånPocket.
- Kjellander, Eva (2013) *Jag och mitt fanskap - vad musik kan göra för människor*, diss. Örebro universitet.
- Ruud, Even (2002) *Varma ögonblick: om musik, hälsa och livskvalitet*, Göteborg: Ejeby.
- Vårdguiden (2016) nr. 1 <http://www.e-magin.se/paper/3tjd153b/paper/#/paper/3tjd153b/14>

Författarpresentationer

Niklas Böhme är ursprungligen gymnasieutbildad maskiningenjör, men spelade sedan tidigt 1980-tal med flera olika Norrlands- och Stockholmsbaserade rock- och teatermusikband. Under 1980- och 1990-talen medverkade han också på skivor och turnéer med bland andra Triangulus, Kretsen och Greasy Saddles. I slutet av 1980-talet kom han i kontakt med musikstimulering i arbetet med människor med funktionsnedsättningar, ett område som han sedan dess har varit verksam inom. Niklas har nu startat upp en ny daglig verksamhet med musikinriktning i Lund och är just nu verksam vid en annan daglig verksamhet i Lund där han ansvarar för kultur och musikverksamheten. De senaste åren har han arbetat mycket med det ”inklusive” rockbandet Crazy Mike som bland annat har turnerat i Sverige, Danmark, Finland, Tyskland, Holland och Indien. Niklas sitter sedan ett drygt år i styrelsen för föreningen Kultur & Kvalitet, en nationell intresseförening som arbetar för ökad kvalitet inom kulturutövning av personer med intellektuella och neuropsykiatriska funktionsvariationer.

Elenita Forsberg, är universitetslektor i omvårdnad, Med. Dr., pedagogisk utvecklare, vid Högskolan i Halmstad, Akademin för hälsa och välfärd. Elenita bedriver forskning inom vårdpedagogik. Elenita besökte Mark Morris Dans Grupp för personer med Parkinsons sjukdom (MMDGs Dance for PD®-program) i Brooklyn, New York i maj 2018 där hon fick vara deltagande observatör i en dansklass för PD samt intervju David Leventhal (Program Director and founding teacher of MMDGs Dance for PD®-program).

Eva Kjellander Hellqvist arbetar vid Institutionen för musik och bild vid Linnéuniversitetet. I sin avhandling *Jag och mitt fanskap: vad musik kan göra för människor* (2013) skrev hon om vuxna fans och deras fanskap med avseende på identitet, socialisation, legitimitet och meningsskapande.

Bodil Klingvall, är universitetsadjunkt i ämnet idrott och hälsa, vid Högskolan i Halmstad, Akademin för hälsa och välfärd. Bodil har genomgått balettakademiens förberedande dansutbildning på 1 år. Bodil utbildade sig på GIH i Stockholm på 1980-talet och har arbetat med dans inom skolans alla årskurser i ämnet idrott och hälsa. Bodil har även en pedagogisk magister examen och en master i ledarskap.

Lars Kristén, är universitetslektor i pedagogik med inriktning inom idrott och hälsa, vid Högskolan i Halmstad, Akademin för hälsa och välfärd. Lars är utbildad Idrottslärare med en specialisering inom rehabilitering och parasport. Lars forskning är fokuserad på barn och ungdomar med funktionsnedsättningar och deras inkludering i idrott och hälsa genom Anpassad Fysisk Aktivitet (AFA) samt den fysiska aktivitetens påverkan på hälsan och det sociala stödets betydelse.

Staffan Udd är turnéläggare vid Scenkonst Sörmland, Kultur- och Utbildningsförvaltningen vid Region Sörmland. Där finns uppdraget att årligen fördela 1000 föreställningar och konserter till länets 75 000 elever, och 160 konserter till 50 äldreboenden i länet, plus lite annat. Han undersökte för tio år sedan hur begreppet entreprenör representeras i Eskilstuna, Kista och Luton, har en fil licentiatexamen i Innovation och Design (informationsdesign) från Mälardalens Högskola

(2006), spridda studier i etnologi (1996-2011) samt är utbildad teaterscenograf (1992). Sitter mestadels på kontoret i Munktellområdet, Eskilstuna och arbetar passionerat med tabeller i Excel för att hålla reda på saker, men är hellre och inte så sällan på föreställning eller konsert.

Kristina Ziegert, är professor i omvårdnad, och Med. Dr. vid Högskolan i Halmstad, Akademin för hälsa och välfärd. Forskning om hälsa i ett livsloppsperspektiv och proaktiv hälsovård med fokus på social konstruktivism, fysisk aktivitet och interaktion mellan barn och äldre. Senaste publikationen handlar om hälsa och arbete i senare delen av livet.